

בש"פ 9216/16 - מדינת ישראל נגד עומר ווזוז

בבית המשפט העליון

בש"פ 9216/16

לפני:
המערערת:

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב:

עומר ווזוז

ערעור על החלטת כב' הרשמת ל' בנמלך (ע"פ

8457/15, ע"פ 592/16) שלא לדחות מועד דיון

בשם המערערת: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

בשם המשיב: עו"ד מוסטפא יחיא

החלטה

מונח בפניי ערעור על החלטת כב' הרשמת של בית המשפט, לפיה נדחתה בקשת המערערת לדחות את מועד הדיון בערעור הפלילי שהוגש מטעם המשיב (ע"פ 592/16).

במבט ראשון, ולא רק, נושא הערעור מעורר סוגיות בסדר דין. הרי בערכאות הדיוניות לא ניתן להגיש ערעור על הכרעה בעניין דחיית מועד דיון. כך משום היעדר מנגנון ערעור על החלטת ביניים בפלילים. בדומה, לא ניתן להסתייג מהחלטה על אי-דחיית דיון במסלול האזרחי, מכוח צו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט-2009, המגביל את הסוגיות שעליהן ניתן לבקש רשות ערעור. האם המצב משתנה רק מפני שבבית משפט זה הרשם מחליט בבקשות מעין אלו, גם בפלילים? ואולם, ובשל סד הזמנים הלוחץ, אומר כך:

עמוד 1

אף אם בית המשפט מוסמך לקבל ערעור כזה, נראה כי יהיה מקום להתערב בהחלטה מעין זו, על רקע האמור לעיל, רק במקרים מאוד חריגים. בענייננו, המערערת נימקה את עמדתה בטעמים ענייניים, אך זו נדחתה על ידי הרשמת לאחר בחינתם לגופם. לנוכח זאת, ובנסיבות העניין, אינני סבור כי יהיה נכון, במסגרת ערעור על החלטת רשם, להתערב.

ברם, אין בכך למנוע מהמערערת להגיש בקשה נוספת לדחיית הדיון, תוך ציון העובדות המעודכנות, בפני המותב שבפניו נקבע הדיון בערעור המשיב. ושוב יודגש, כי עסקינן במועד קרוב. נדמה כי זוהי דרך המלך. אין בכך להביע עמדה לכאן או לכאן, היה ובקשה כזו תוגש.

הערעור נדחה.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ז (4.12.2016).

שׁוֹפֵט